

Det allervigtigste

Arbejderen bragte i weekenden et interview ved Aksel V. Carlsen med formanden for Ukraines Kommunistiske Parti, Petro Simonenko. Interviewet fokuserer især på, hvad der skal til for at løse ”konflikten” (borgerkrigen) i Donbass, dvs. de østlige og industrielt udviklede dele af landet, der har rejst sig mod det højreorienterede og vestvendte kupstyre i Kiev. Baggrunden, som også berøres kort i interviewet, burde være dette blads læsere bekendt: Siden februar-kuppet i 2014 er det ikke for meget at tale om et fascistoidt terrorregime i Ukraine – et regime, hvor også den utilslørede fascisme især i månederne lige omkring kuppet stak hovedet frem. Interviewet slutter:

”Alle ukrainere bør vide, at Ukraines nuværende magthavere sammen med NATO og USA først iværksatte et forfatningsstridigt kup og derefter en krig mod den del af egen befolkning, der var imod kuppet.”

Det bør ikke alene alle ukrainere, men alle *mennesker* vide – ikke mindst i de lande, der som Danmark kun ligger en dagsrejse fra Ukraine. Men ikke alle (bortset fra dette blads læsere) véd det, og regeringerne og landenes officielle massemedier gør, hvad de kan, for at skjule og tilsløre kendsgerningerne. Statskup kaldes for ”revolution” og kupmodstandere ”separatister”, at hærgende horder af fascister drog over landet og bl.a. indebrændte mindst et halvt hundrede mennesker levende i Odessa, benægtes med en forbløffende frækhed, ligeså at landet efter to års EU- og USA-dikteret misrøgt i dag står på fallittens rand, at dets regering er desperat og i stand til hvad som helst, også til at udløse en verdenskrig.

At sige sandheden om dette land, der næsten er vor nabo, er her i landet som i så mange andre overladt til de små kommunistiske partier og andre, der kan mønstre den fornødne civilcourage til at tale magten midt imod. Men disse grupper har også taget den opgave på sig, for det er en opgave, der måske er vigtigere end nogen anden i disse år.

Derfor har Danmark i disse dage besøg af en fremtrædende repræsentant for Ukraines Kommunistiske Parti. I København og i Århus fortæller journalisten, forfatteren og politikeren *Heorhij Bujko* på offentlige møder om alle de ting, vi ellers hører så lidt om – den sandhed om Ukraine, som forties og lyves væk. Han er her på invitation af DKP og KP.

Initiativet kom fra Danmarks Kommunistiske Parti. Men hurtigt opstod den tanke, at dette var et oplagt emne for samarbejde mellem de tre kommunistiske partier. Vi står alle over for den samme udfordring, og vi vurderer den ens. De andre partier blev kontaktet, og samarbejdet kom i stand. Senere sprang et af partierne fra. Det politiske udbytte, der kunne høstes af en sådan møderække, ville ikke stå mål med de kræfter, det ville koste, lød begrundelsen. Derfor er det kun DKP og KP, der står som arrangører.

Denne begrundelse er udtryk for en fejlvurdering. Det kan godt være, at Bujkos besøg ikke vil få arbejdermasserne til med det samme at fylkes under vore faner. Men det, det drejer sig om, er også noget andet: At erobre den offentlige mening, at vriste den ud af løgnens kløer. Og her spiller propagandaen omkring Ukraine en stor rolle.

En rolle spiller det også, at den kommunistiske bevægelse står splittet – at vi ikke taler med én røst. At overvinde den splittelse er måske det allervigtigste, Bujkos besøg vil kunne bidrage til.